

omkring økonomisk udvikling og internationalt samarbejde med hensyn til uddannelse og videnskab.

Resolution I vedrører forholdet mellem FN og International Development Association (IDA), som er en ny international institution, der forventes at påbegynde sin virksomhed til efteråret 1960. Institutionen, der vil være nært tilknyttet Den internationale Bank (IBRD), skal bistå de underudviklede lande ved ydelse af lån på lempelige vilkår til finansiering af projekter, der er af betydning for disse landes økonomiske udvikling.

Under de indledende drøftelser om IDAs stiftelse under årsmøderne i efteråret 1959 i Den internationale Bank har man fra de nordiske landes side gjort sig til talsmand for, at også lande, der ikke er medlemmer af Den internationale Bank, burde kunne blive medlemmer af IDA. Da dette ikke har kunnet vinde tilstrækkelig tilslutning, har man ønsket i hvert fald at sikre det bedst mulige samarbejde mellem FN og IDA. Til det formål fremlagde Danmark, Norge, Sverige, Grækenland, Italien, Holland, Philippinerne, Sudan og Japan i andet udvalg resolutionsforslag I, der udtrykker tro på, at IDA vil kunne stimulere den økonomiske udvikling i de underudviklede lande og lette disse landes betalingsvanskeligheder. Resolutionen udtrykker endvidere det håb, at der vil blive taget tilstrækkelige forholdsregler og vedtaget en forretningsorden, der er velegnet til at sikre et nært samarbejde og en effektiv koordination mellem IDA og FN.

Resolutionen blev vedtaget i udvalget med 57 stemmer for, ingen imod, medens 11 (Sovjetblokken, Libyen og Guinea) afholdt sig fra at stemme. Den 5. december blev resolutionen vedtaget i plenarforsamlingen med 63 stemmer for, ingen imod, medens 10 afholdt sig fra at stemme.

Resolution II omhandler styrkelse og udvikling af verdensmarkedet og forbedring af handelsvilkårene for de mindre udviklede lande. I det oprindelige fra bulgarsk, czekoslovakisk og polsk side fremsatte udkast udtaltes ønske om oprettelse af en verdensomfattende handelsorganisation og af regionale handelsorganisationer. Ud fra betragtningen, at der inden for eksisterende internationale samarbejdsrammer er gjort be-

tydningsfulde skridt for verdenshandelens frigørelse, og at der med de bestående forskelle i de økonomiske samfundssystemer i øst og vest ikke er mulighed for, at nye organisationer vil kunne bringe fremskridt, som ikke kan opnås inden for det bestående internationale samarbejde, foreslog man fra britisk side, at ønsket om oprettelse af nye organisationer blev slettet.

Efter en række forhandlinger, under hvilke der foruden fra britisk side fremkom ændringsforslag fra bl. a. liberisk, indisk og new-zealandsk side, opnåedes der enighed om en tekst, hvori medlemslandene opfordres til at medvirke til handelens fremme mellem alle lande uden hensyn til deres økonomiske systemer, og plenarforsamlingen udtrykker sin tro på, at de internationale organisationer bør fortsætte med arbejdet for udvidelse af verdenshandelen. Endvidere anmodes generalsekretæren om at udarbejde beretninger om veje og midler til fremme af et bredere handelssamarbejde. I resolutionens anden del udtrykkes ønske om internationalt samarbejde for at stabilisere handelen med råvarer, og det anbefales, at industrielt udviklede og økonomisk mindre udviklede lande fortsat gennem frivilligt afsluttede kreditarrangementer fremmer eksporten af maskiner og industri anlæg til de mindre udviklede lande, uden at der derved lægges bånd på de mindre udviklede landes frihed til at købe og sælge, hvor de finder det fordelagtigst.

I udvalget blev forslaget vedtaget med 72 stemmer for, ingen imod, medens 1 afholdt sig fra at stemme, og i plenarforsamlingen blev det vedtaget med 80 stemmer for, ingen imod; også her afholdt 1 sig fra at stemme.

Resolution III omhandler den internationale handels udvikling og internationale råvareproblemer. Forslaget til resolutionen blev stillet af Argentina, Chile, Frankrig og Grækenland. Resolutionen tilskynder FNs medlemmer til at bidrage enten ensidigt eller gennem de kompetente internationale organisationer til en progressiv afvikling af al sådan diskrimination, kvantitative begrænsninger og anden restriktiv praksis, som stiller sig i vejen for den internationale handels sunde udvikling. I resolutionen opfordres den internationale råvarekomité til at studere de måder, hvorpå der kan